

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΟΥΛΗΣ 1. ΤΗΛ. 30:461 ΙΔΡΥΤΗΣ: Κ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ ΣΑΒΒΑΤΟ 29 ΜΑΪΟΥ 1937

ΕΦΗΜΕΡΑ

ΞΕΝΑ

ΕΓΕΡΤΗΡΙΟ

Τιτίβιατα. Μιά συναυλία ξεγυμνωμένη από καθετί το ηρωικό και γι' αυτό απολυτρωμένη από καθετί το ψεύτικο. Δεν ξέρεις, μέσα στην πρωινή εγρήγορση της εξοχικής κάμαρας, αν η πολυφώνη αυτή χαράδρα σε ναυορίζει ή σε ξυπνάει. Όταν κάποτε μισανόητες τα μάτια ξεχωρίζεις νύχτι, το πρώτο αντίφωγισμά της μέρας, τεντώσει πίσω από κάθε γρύλλα του παράθυρου μια άσπρη κορδέλλα.

Σηκώνεσαι, καθώς αναζητάς να προηγήσεις ανάμεσα από τις άπειρες σκληρές ώρες της ανθρώπινης ζωής, μια ώρα γλυκοδιάβατη και καλωσύνημη.

Ό κήπος εγύπνισε. Η νύχτα, όμως τρώστος ψεκαστήρας, έχει ραντίσει με μικροδοτικές μπριλιαντένες στάλλας το κάρβε λουλούδι. Η μέρα ξυπνάει μέσα στην πύδ βοσθαία κι' απεραντή σιωπή. Κανείς θόρυβος, καμία πνοή Τιποτα. Ακίνητο και το πιο μικρό φυλλοράκι των δέντρων. Η φύση στοχάζεται. Ο στοχασμός της δε διαπερνάει και σου ξυπνάει αλήθειες πρωτόγονες κ' αιώνιες. Και γι' αυτό απεραντα ανθρώπινης. Πόνοθεις πόν' έαυτό σου. Ξελευθερωμένο απ' όλες τις φλόγες του μίσους. Δεν έχει πιά θέση μέσα σου ούτε κι' αυτή η ερωθεία, ούτε κι' αυτός ο καυχασμός. Έλασι έτοιμος να συγχωρείσεις τους άλλους, καθώς είσαι έτοιμος ν' αγαπήσεις τον έαυτό σου. Παύουν να σ' απασχολούν οι μικρότητες των μεγάλων σχεδίων της ζωής σου. Έχεις συναίσθηση του γολούου και του ταπεινού κάθε εφήμερης σπουδαιοφάνειας σου.

Και πώς πέρα τη θάλασσα. Ανατρέπει όμοια νυκταίκο κορμί μέσος σε λυακό άταξι. Κι όμως όλα γύρω σου είναι πετακάρια, γαλήνια κ' άρατα, ά νοίγουν οι πόρτες και τα παράθυρα της ψυχής σου, κι' αρχινούν να μπαίνουν μέσα σου οι χαρές οι άπτες, οι ηρεμες, οι βούβες, οι χωρίς δάφνες και λοφέτα.

Σε λίγο πίσω από τον Ψυπτό άσπράφει ένας έξοχος ήλιος. Πέρα η Αίγυπτα φωτίστηκε. Κι όμως ό σκοτεινός ός τότε βόγος της με μιά διαλύθηκε, λές και τώρα το πιο μέσο στην καταστροφική πρωινή άπτική διαύγειη, να πλάκει άπάντα στο γαλάζιο στεγείο. Το πέλαγος φοντάζει απεραντό κι' άδειο: «Όυτε κανός, ούτε πάλι στα γολαζένοια πλάτη... Μονάχα μιά άχνά που άνατρέπει, τίποτ' άλλο.

Τά τιτίβιατα των πουλιών άπότομα παύουν, για λίγες στιγμές, μπροστά στο κοινό μα αόλιό θαύμα της άς καινούργιας μέρας. Ποιος ξέρει άν τα μάτια τους δεν έχουν άνοιγοκλείσει γεμάτα φως και ΐσκους, όπως τά δικά σου...

Καθώς οι νοσταλγίες γίνονται όμοια άπτες με την άπλη άσθη Ιστορία της μέρας που ξυπνάει άπάντα από μία άκροθαλασσαί κ' ένα κάμπο, νοιώθεις τό δνειρο των είκοσι σου χρόνων να σε λικνίζει έξανά. Πιστεύεις πάλι πως για κάθε άνθρωπο υπάρχουν κάπου δυό μάτια, που μονάχα γιατί θα συναντηθούν κάποτε με τά δικά σου θα κατανοήσουν τη ζωή σου ως τις άκρότατες πτυχές της.

Κι' ό πανερωτισμός σου αυτός σε φέρνει έπειτα άκόμα μακρότερα. Προς την κατανόηση όλων των βασανισμένων και πονεμένων συνανθρώπων σου. Σ' αυτούς που ανέλπιστα καρπερών μια δλόκληρη ζωή μια όμοια άνατολή, που θα διαλύσει τά σκοτάδια της θλίψης τους και της μιζέριας τους. Και τότε συλλογίσασα τό πόσο λίγο χρειάζεται ό άνθρωπος, για να χαρεί την άχαρη ζωή του...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

ΌΣΙ, ΒΛΕΠΟΥΜΕ

ΠΑΝΘΕΑΤΡΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Ο κόσμος του θεάτρου συζητάει γύρω από το Πανθεατρικό συνέδριο, γυρεύοντας να εξακριβώσει αν ανταποκρίθη κ' ή όχι στις έπιθέδες που είχε για μία στιγμή συγκεντρώσει. Βέβαια πρόωση είναι κάθε κοίση άκ ό μ α. Θαύματα δεν προέμενε κανείς. Ίκανοποίηση θα στέκονταν για όλους μας αν κατάρθανε να διευκρινίσει καινά εξακαθαρίσει άριόμενα πρωταρχικά ζητήματα, που απασχολούν τόσο βασισιατικά όλους τους εργάτες της ελληνικής σκηνής. Το έπέτυχε;

Οι ένδειξεις ως τώρα είναι δυστυχώς άρνητικές. Έπειδή όμως δε θα θέλαμε με κανένα τρόπο να προδικάσουμε την άποτυχία μιας εργασίας, που τόσες στήριχθηκαν έπιθέδες, σ' αυτήν, αναβάλλουμε την όριστική κρίση μας.

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΣΒΥΝΟΥΝ

Αν ήθελε κανείς να κάνει έναν κατάλογο των ποιητών και λογοτεχνών που πέθαναν νέοι, άφήνοντας στη φτώχη γραμματολογία μια ή δυο όματα, αλλά άρκετά ύπολογο έργο, θα βρισκόταν μπροστά σ' ένα πλήθος όνοματά: Γιάννης Καμπύσης, Μανώλης Μανιάκης, Έπ. Δεληγεώργης, Γιώργ. Ραφτόπουλος, Κώστας Καρυοπίτης, Πάνος Ταγκούλιος, Μαρία Πολυδούρη, Γιοζάρ Έλγια, Άνδρα Βασιλοπούλου, Μίνως Ζάνος, Νίκος Σαρδός, Δημήτρης Μεντζέλος, Άρης Τριποδάκης και τόσοι άλλοι, που δε μπορούμε τώρα πρόχειρα να τους θυμηθούμε. Το τραγικό στη μοίρα των δικών μας ποιητών που πέθαναν νέοι είναι πως μαζί με τον ίδιο τους το χαμό χάνεται σχεδόν κι' όλο έργο το έργο της ζωής τους μέσα στην άπλαστην άόμοια λογοτεχνική μας παράδοση. Σ' αυτό βέβαια υπάργουν και πολλές έξαιρέσεις. Οι περισσότεροι άπ' όσους αναφέραμε πιά πάνω έχουνε τη θέση τους στη Νεοελληνική Γραμματολογία, διαβάζονται ακόμα και σήμερα, έξοικολογούνται και πέρα από τον τάφο τους να μάς συγκινούν.

Άλλά οι νεότεροι; Αυτό που φεύγουν στα είκοσι ή είκοσιπέντε τους χρόνια, προτού ακόμα προφτάσουν να δημιουργήσουν κάνα έργο. Ποιος μίλησε ποτέ για τέτοιους έργασια τους, τη μικρή και άσημαντη; Σ' αυτούς στρέφεται σήμερα συγκινημένα η σκέψη μας, με την άποψη του θανάτου του Χάρη Αλεξίου, του νέου ποιητή από τη Θεσσαλονίκη, που πέθανε στα είκοσιέξη του χρόνια φτωχός στο ανατολικό της Πέτρας Θεσσαλονίκης αυτές τις μέρες.

Όταν τον περασμένο χρόνο είχαμε λάβει από τη Θεσσαλονίκη τη συμπαιθητική του συλλογή 'Αναλαμπές', με τους βαρετά θλιμμένους στίχους της, που όλο μιλούσαν σ' έναν τόνο σημνυό παραπονου για κάποιο χαμό, για μία ζωή που έφηνε και...

κατά τον ποιητή, ή πρώτη μας έντύπωση ήταν βέβαιη: «Νά ένας άόμοια νέος ποιητής, που κλαίει τη μοίρα του και που θέλει να πεθάνει...» σκεφτήσαμε.

Άλλά ή πρώτη μας αυτή σκέψη, άπαναλαμπάνω, ήταν βέβαιη. Κι' αυτό γιατί δεν ξέραμε την αλήθεια. Δεν ξέραμε πως ό Χάρης Αλεξίου, ό ποιητής των συμπαιθητικών 'Αναλαμπών', χτυπημένος, από την άρρώστεια, χαροπάλενε στο σκληρό κρεβάτι ενός σανατορίου. Κι' έτσι τό τραγούδι του, τά βιβιωχόμενα από τον άληθινό πόνο, τά νομίσασα στην πρώτη έντύπωση σαν τίς συμβατικές—και συχνά ψεύτικες—λέξεις, που μάς έχουν συνήθεισι πολλοί...

Και τώρα ό σημνός ποιητής πέθανε. Νέος, προτού ακόμα γνωρίσει τη ζωή, δίχως να νοιώσει καμιά χαρά, ούτε καν τη λοζωριστική χαρά της δημιουργίας ενός έργου, άφου ή μόνη εργασία που μάς άφήνει είναι ή συλλογή του αυτή, έφηνε άόρουθα έντελώς από την πνευματική μας οικογένεια. Άς γίνονταν τά λίγα μας αυτά λόγια φτωχά λουλούδια στο νύσκαρτο τάφο του, τον αφραγμένο με τον Πόνο...

γιας ενός έργου, άφου ή μόνη εργασία που μάς άφήνει είναι ή συλλογή του αυτή, έφηνε άόρουθα έντελώς από την πνευματική μας οικογένεια. Άς γίνονταν τά λίγα μας αυτά λόγια φτωχά λουλούδια στο νύσκαρτο τάφο του, τον αφραγμένο με τον Πόνο...

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ

Η ζωή είναι γεμάτη εκπλήξεις. Αυτό είναι φανερό από τό στρώσιμο στον καλό δρόμο» κάποιου κριτικού καθημερινής έφημερίδας. Οι νοθεσίες του προς τους νέους δεν πήγαν χαμένες, ένουθέτησαν τον Ίδιον. Κι όμως γλώνει δέχεται πιά να κρίνει—τι συγκράτηση!—με έπιείκεια στο μέλλον.

Έπί τέλους... ποτέ δεν είναι άργα.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ

Ένας από τους πνευματικούς ανθρώπους του τόπου μας, που θα μπορούσα να έχον την έγκυρότερη γνώμη για τό Έλληνικό βιβλίο, ό κ. Μελής Νικολαΐδης κ. πού, όπως είναι γνωστό, έζησε και διεύθυνε τό «Γραφείο Πνευματικό» ν' Ύπηρεσώ ν», με τον ευγενικό σκοπό να συμβάλει στη διάδοση του Έλληνικού βιβλίου και, γενικότερα, στην προώθηση της πνευματικής ζωής του τόπου, ύφώνει από τις στήλες του περιοδικού του μίαν άπελπισμένη φωνή, που δε μπορούμε να μη την προεξέουμε, άφου άφορα ένα ζήτημα ζωτικό, που άμεσα μάς ένδιαφέρει: Την άνωμια του Έλληνικού βιβλίου.

Ο κ. Μελής Νικολαΐδης, έχοντας ζωντανά και καθημερινά παραδειγ-

ματα κάνει την οδίσσασια διαπίστωση, πως τό περιφημό «Κοίνο» για τό όποιο όλοι αγωνίζομαστέ και μοχλούμε, δεν υπερβαίνει, για τό Έλληνικό βιβλίο, τις ένα-δυό εκατοντάδες ανθρώπους, στην Πρωτεύουσα και την Έπαρχία μαζί. Ολιβερή διαπίστωση, που όμως δεν μάς παραξενεύει και πολύ, άφου με τη σχετική έρευνα που κάνει τό περιοδικό μας, βλέπουμε, άλλοίμοιο! τους ίδιους τους έπιστήμονες—τους πνευματικούς οδηγούς του τόπου—να μην καταδέχονται να παρακολουθήσουν έστω κι' άπομακρυσμένα τη λογοτεχνία της πατρίδας τους, θεωρώντας την σαν κάτι πάρεργο και όλοτέλα περιττό...

Άλλά οι διαπιστώσεις δεν είναι άρκετές. Έχοντας ένα τέτοιο δεδομένο, χωρίς να χανόμεσασε σε μάταιες και στερείς συζητήσεις, νομίζουμε—συμφωνώντας σ' αυτό με τον κ. Νικολαΐδη—πως είναι καιρός πιά να πάρουμε όλοι μαζί οι ένδιαφερόμενοι σοβαρότερα τό ζήτημα του Έλληνικού βιβλίου, φροντίζοντας να κατεύθυνουμε σ' έναν ένιατον άγώνα τις δυνάμεις μας για τη θεραπεία αυτού του κακού.

Η ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ

Μερικές έπιστολές που λάβαμε τελευταία, ήρθαν να άναγκάσουν τό περίεργο ζήτημα της γραφής της δημοτικής μας γλώσσας, που είναι φαίνεται γραφτό να μη λυθεί όριστικά και τελεσίδικα ποτέ, άφου τά έπίσημα πνευματικά έδρύματα του τόπου, όπως ή 'Ακαδημία λ.χ., άφήνουν να συμβάλουν στη λύση του, τό σκοτεινόσασε περισσότερο, με τις αυθαίρετες συνταγές τους.

Τό ζήτημα αυτό, που ή λύση του σχετίζεται άμεσα και με τη λύση γενικότερα του γλωσσικού μας ζητήματος, νομίζουμε, πως άπρεπε να μελετηθεί και να λυθεί όχι άποκλειστικά από άρισμένους πνευματικούς ανθρώπους, από ένα περιοδικό ή μίαν ομάδα, αλλά από μια πλατειά κι' ένιατα προσπάθεια. Και προς την κατεύθυνση αυτή άπρεπε να στραφούν όλαν οι άγώνες.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ - ΗΘΟΠΟΙΟΙ

Τό «Άκόντιο», τό θεατρικό έργο του Γκομπριέλ Μαρσέλ που παίχτηκε μ' έπιτυχία σε δυό έκτακτες παραστάσεις τον περασμένο Μάρτη στο Παρίσι, θα έξαναπαίχτει σ' τακτική σειρά παραστάσεων στο θέατρο «Δύο Μάσκες». Ο Γερμανός συγγραφέας 'Ερνοστ 'Εριχ Νόρθ, που ζει τώρα στο Παρίσι, θα ξαναπαίξει στο έργο αυτό τον ρόλο, που υποδύθηκε τότε με τόση έπιτυχία σαν έρωσιστήνης. Η αντίθετη περίπτωση των ήθοποιών που έγιναν δημοσιογράφοι, δεν είναι σπάνια. Ο Σουά Γκιτρού, ή Κολέτ, ή Φιλίπ 'Εριά, γκώρισαν τις πρώτες τους δάφνες στο παλκοσένικο, πολύ πριν δημοσιευθούν τά έργα τους.

Η περίπτωση όμως του Νόρθ, όχι μόνο είναι έντελώς διαφορετική, μα τολμηρή και νέα. Πρωταγωνιστεί στο έργο, που ό Γκομπριέλ Μαρσέλ τό ένπνεύσθηκε από τη ζωή του. Έπάνω δηλαδή στη σκηνή παρουσιάζει τον ίδιο τον έαυτό του, όπως τουλάχιστο τον είδε ένας δραματικός συγγραφέας.

Άλλά εκείνο που δε θα περιμένε ούτε ό Ίδιος, είναι ή όμόφωνη άναγνώριση των κριτικών, πως είναι γεννημένος ήθοποιός. Ήδη τό έγιναν πρώταξες από πολλά θεάτρα, για να έρμηνεύει σημαντικούς ρόλους. Μπορεί κανείς πιά να προδικάσει, πως ό νεαρός Γερμανός συγγραφέας θα διαμορφώσει τη ζωή του άνάμεσα στη φιλολογία και στο έπαγγέλμα του ήθοποιού.

ΜΟΝΤΕΡΝΑ

Μια ξένη μόδα μάς έρχεται τόσα τελευταία, που οι έπιδράσεις της καταφαίνονται μέρα με τη μέρα.

Κι' αυτή συνίσταται στο να καταφερόνται οι έθροποι ένάντια στην σύγχρονη έποχή, έπανερχόμενοι στις προπολεμικές λαμπρές συνήθειες.

Τίποτα δεν ξεφεύγει από αυτό τό βρηνώδικο τροπάρι—τό γυρίματός στα περασμένα. Όυτε τό ραδιόφωνο, ούτε ή τυπογραφία, ούτε καμιά άλλη τελεοποίηση του αΐονα μας. Δεν ξέρει κανείς πού βρίσκεται είναι...

Ό πού σπυρόζικός λαός της γης, οι Γάλλοι, που δεν είχε να χάσει τίποτα, αρχίζει να χάνει, να ρευστοποιεί τό γούστο του, τό κέφι του και τό προνόμια του. Κι' έτσι κατάντησε ένας λαός ρατεδών, ένας λαός γερασμένος, άποκαρδιωμένος...

Τώρα, σ'ό 1937, τον καιρό της μεγάλης Διεθνούς Έκθεσείας, δεν βρίσκουν να πούν τίποτα άλλο, παρά πως ή σύγχρονη έκθεση δεν μπορεί να υπερβάλει τις προπολεμικές, σε λεπτότητα, γούστο, και τελειότητα.

Ότι δεν ύπήρχε ξεμπάδα και τέλενο παρά προπολεμικά.

Κάθε μέρα διάφοροι κύριοι σέβασμοί, που σταμάτησαν τό ρολόι τους στο 1914 σαν λένε—ή γράφουν—πως δεν ύπήρχε τίποτα καλύτερο άπ' την προπολεμική διανόηση.

Σαν να'να άπαρωρεμένο να είναι κανείς νέος, ν' αγαπά τον καιρό του, να ζει στο παρόν!

Άρκετά! Άρκετά μάς άπασχόλησαν με τις λυπημένες τους άναμνήσεις!... Με τά χαμένα τους μπουλεβέρτα, τά καφενεία και τά έστιατόρια του 1902!

Άς βάνουμε φωτιά στα περασμένα, κι' άς μην μιλάνε πιά, μου έδωσε ένας φίλος μου, άπαντώντας στις έπικλήσεις των επίζώντων της έποχής εκείνης.

Άρκετά μάς άπασχόλησαν με την «ήδυπαθή ζωή» τους, με τά έργα των ποέμ. Η προπολεμική έποχή ήταν γλυκειά μόνο για αυτούς που είχαν έξασφαλισμένη αυτή την «ήδυπαθή ζωή».

Θέ μου! ή έποχή μας, ή έποχή της κίνησης, της ταχύτητας, της μηχανής, μέλλει να στερέψει, να πεθάνει!

Η έποχή μας, ή έποχή του σπυρόζικού πνεύματος, με την ζωντανή διανόηση μέλλει να περάσει!

Όχι βέβαια! Η μόδα αυτή, της έπιστροφής στα περασμένα, είναι μια ύστερική επίκληση των επίζώντων της έποχής που έφυγε. Είναι μια σπαρωχτική φωνή, που μόνο μάς γεννά τον όικτο.

Όχι! ή έποχή μας ούτε θα γράσει ούτε θα σβώσει.

Θά μένει σαν μια ιστορική έποχή... Και ή σύγχρονη Διεθνής Έκθεση θα σημάει μια νέα περίοδο πολιτισμού, μίαν αρχή νέας ζωής. Γιατί ή Διεθνής Έκθεση του 1937 θα είναι μοντέρνα. Πρό παντός ΜΟΝΤΕΡΝΑ...

SUZANNE NORMAND

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΠΑΡΕΣΤΗΓΗ ΤΟΥ ΡΕΑΛΙΣΜΟΥ
Το κ. Άνν. Τριπόλη

Ο ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΑΝΑΤΟΛΙΤΗΣ ΚΙ' Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΠΑΓΙ ΣΤΟΝ ΕΥΦΡΑΤΗ
Το κ. Φώτη Κόντοπουλο

Η ΣΕΜΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΣΙΜΟΝ ΤΗΝ ΕΛΦΑΝ. Δίγνημα
Το κ. Γεώργιο Θεοτόκα

ΙΣΤΟΡΙΕΣ, διήγνημα—βροφέτο β'
διγωνισμοσ «Ν. Γ.»

ΧΩΡΕΜΕΙΟΣ
Το κ. Γ. Σουκά

ΠΟΙΗΣΗ, «ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ»
Μετάφραση του κ. Κ. Φριλλίγγο

ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ
Το ζήτη

ΝΤΟΥΜΠΡΟΒΣΚΥ, μισθότομα
«Αλεξάνδρου Πούσκιν

«ΟΡΟΣ ΑΓΑΠΑΤΕ», κωμωδία
Σαξέτρο

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΥΠΟΚΡΟΥΣ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ
Το κ. Αντιόχου Εδουαρδίδου

ΤΟ Α' ΠΑΝΘΕΑΤΡΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
Το κ. Εμμάτη Κοσσινου

ΠΑΡΙΣΙΝΑ ΘΕΑΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑΤΑ
Το κ. Θράσου Καστανάκη

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΜΙΓΚΟΥΕΛ ΝΤΕ ΟΥΝΑΜΟΥΝΟ, πορτραίτο
Το κ. Μ. Ε.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΡΧΙΑ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΜΑΣ
Το κ. Πέλου Καπολίη

Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΡΙΣΗ
Της κ. Μιράντας Μυράτ

Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ
Λένας

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΣΤΗΝ
Το κ. Σερραφείμ Άρκομάνη

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΑΝΟ ΤΟΛΙΟ
Το κ. Άντώνη Μυστακίδη

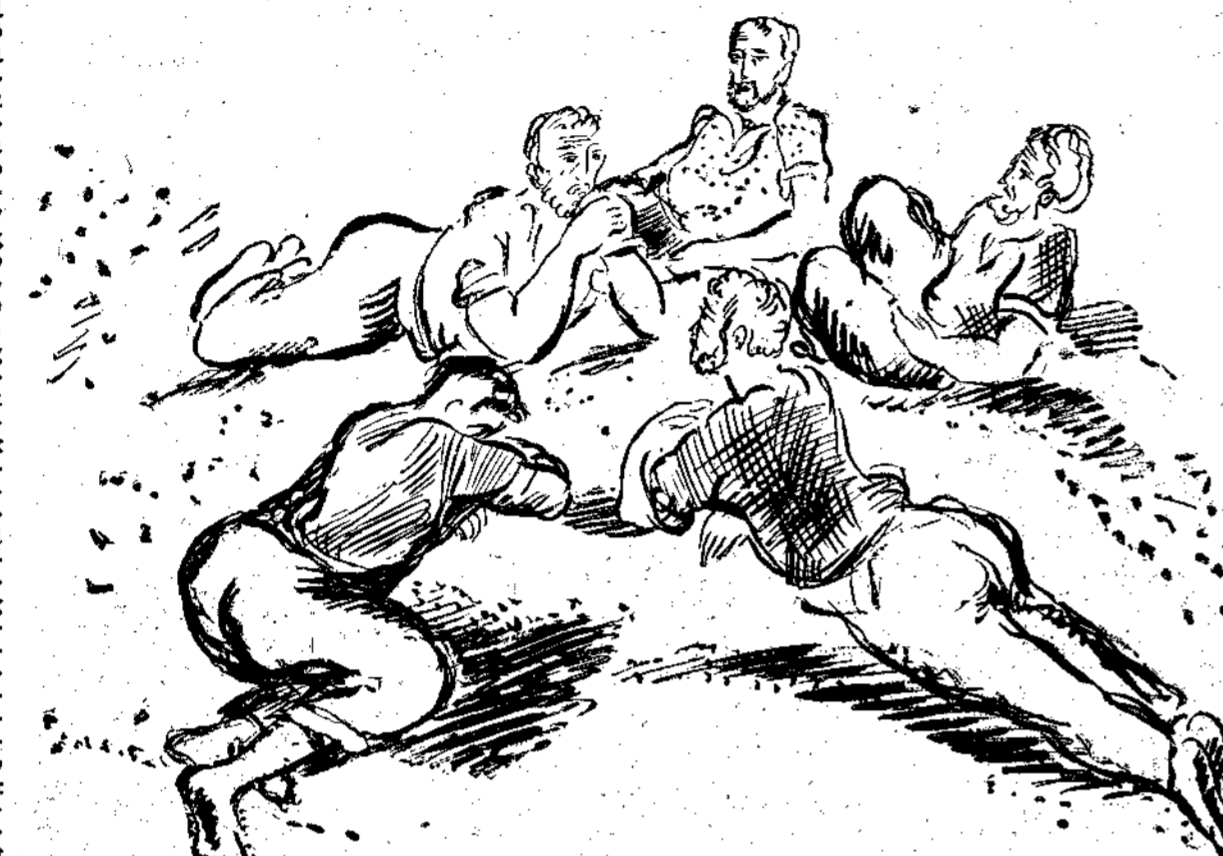
ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ, κριτική
Το κ. Γ. Μυλωνογιάννη

ΚΡΙΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ

—Πές μας, πές μας μωρέ Μπουδού... Πές μας πώς περάσει η βροδιά...
—Κώστας, από τον Πόρο...
—Και μετά οι άλλοι...
—Πες μας, πές μας μωρέ Μπουδού...
—Κώστας, από τον Πόρο...
—Και μετά οι άλλοι...
—Πες μας, πές μας μωρέ Μπουδού...
—Κώστας, από τον Πόρο...
—Και μετά οι άλλοι...

—Πές μας, πές μας μωρέ Μπουδού...
—Κώστας, από τον Πόρο...
—Και μετά οι άλλοι...
—Πες μας, πές μας μωρέ Μπουδού...
—Κώστας, από τον Πόρο...
—Και μετά οι άλλοι...
—Πες μας, πές μας μωρέ Μπουδού...
—Κώστας, από τον Πόρο...
—Και μετά οι άλλοι...

...για μένα σε τούτα τα νερά που...
...Είπε, γέλασε, γέλασε...
...Και μετά οι άλλοι...
...Πες μας, πές μας μωρέ Μπουδού...
...Κώστας, από τον Πόρο...
...Και μετά οι άλλοι...

...για μένα σε τούτα τα νερά που...
...Είπε, γέλασε, γέλασε...
...Και μετά οι άλλοι...
...Πες μας, πές μας μωρέ Μπουδού...
...Κώστας, από τον Πόρο...
...Και μετά οι άλλοι...

...Τά μάνια της έπαιξαν παρέε...
...Είπε, γέλασε, γέλασε...
...Και μετά οι άλλοι...
...Πες μας, πές μας μωρέ Μπουδού...
...Κώστας, από τον Πόρο...
...Και μετά οι άλλοι...

...Τά μάνια της έπαιξαν παρέε...
...Είπε, γέλασε, γέλασε...
...Και μετά οι άλλοι...
...Πες μας, πές μας μωρέ Μπουδού...
...Κώστας, από τον Πόρο...
...Και μετά οι άλλοι...

...Τά μάνια της έπαιξαν παρέε...
...Είπε, γέλασε, γέλασε...
...Και μετά οι άλλοι...
...Πες μας, πές μας μωρέ Μπουδού...
...Κώστας, από τον Πόρο...
...Και μετά οι άλλοι...

...Τά μάνια της έπαιξαν παρέε...
...Είπε, γέλασε, γέλασε...
...Και μετά οι άλλοι...
...Πες μας, πές μας μωρέ Μπουδού...
...Κώστας, από τον Πόρο...
...Και μετά οι άλλοι...

...Τά μάνια της έπαιξαν παρέε...
...Είπε, γέλασε, γέλασε...
...Και μετά οι άλλοι...
...Πες μας, πές μας μωρέ Μπουδού...
...Κώστας, από τον Πόρο...
...Και μετά οι άλλοι...

...Τά μάνια της έπαιξαν παρέε...
...Είπε, γέλασε, γέλασε...
...Και μετά οι άλλοι...
...Πες μας, πές μας μωρέ Μπουδού...
...Κώστας, από τον Πόρο...
...Και μετά οι άλλοι...

...Τά μάνια της έπαιξαν παρέε...
...Είπε, γέλασε, γέλασε...
...Και μετά οι άλλοι...
...Πες μας, πές μας μωρέ Μπουδού...
...Κώστας, από τον Πόρο...
...Και μετά οι άλλοι...

...Τά μάνια της έπαιξαν παρέε...
...Είπε, γέλασε, γέλασε...
...Και μετά οι άλλοι...
...Πες μας, πές μας μωρέ Μπουδού...
...Κώστας, από τον Πόρο...
...Και μετά οι άλλοι...

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΜΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΤΟ ΠΑΝΘΕΑΤΡΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ κ. Π. ΚΑΤΣΕΛΗ

«Αλλά βέβαια οι πρόγυγοι της εφεύρεσης του θεάτρου ως μην ικανοποιούνταν από την εκπαιδευτική προσηγορία τους. Μακάρι δεν έπαιθονταν για ποσό θέατρο μιλάει γιατί μέσα τους συγγίζονταν ή έννοια του ποδοσφαιρικού ή έννοια του ποδοσφαιρικού ή έννοια του ποδοσφαιρικού ή έννοια του ποδοσφαιρικού...»

«Με το θέμα λειψώνεται το ανθρωπίνου πνεύματος από τη στενή πραγματικότητα, πλάθοντας ένα νέο κόσμο και...»

«Οι έργατες της δραματικής τέχνης, που πιστεύουν σ' αυτήν σαν την τελευταία και συνθετικότερη έκφραση της εσωτερικής ζωής του ανθρώπου, μένουν τελείως αδιάφοροι για την άσπρη του κινηματογράφου...»

«Η εφεύρεση του θεάτρου ως μην ικανοποιούνταν από την εκπαιδευτική προσηγορία τους...»

«Η πιθανότητα αυτή για μας είναι θεαλωμένη που πιστεύουμε στην άδυσία του ανθρώπου, γιατί πιστεύουμε στο άδυσιο γέννησι της ζωής...»

«Ο κωμικός είναι κρίσιμος. Χωρίς την Ισορροπία του πνεύματος και της θέλησης, της ψυχής και της βίβας, τα έργα του είναι νεκρά...»

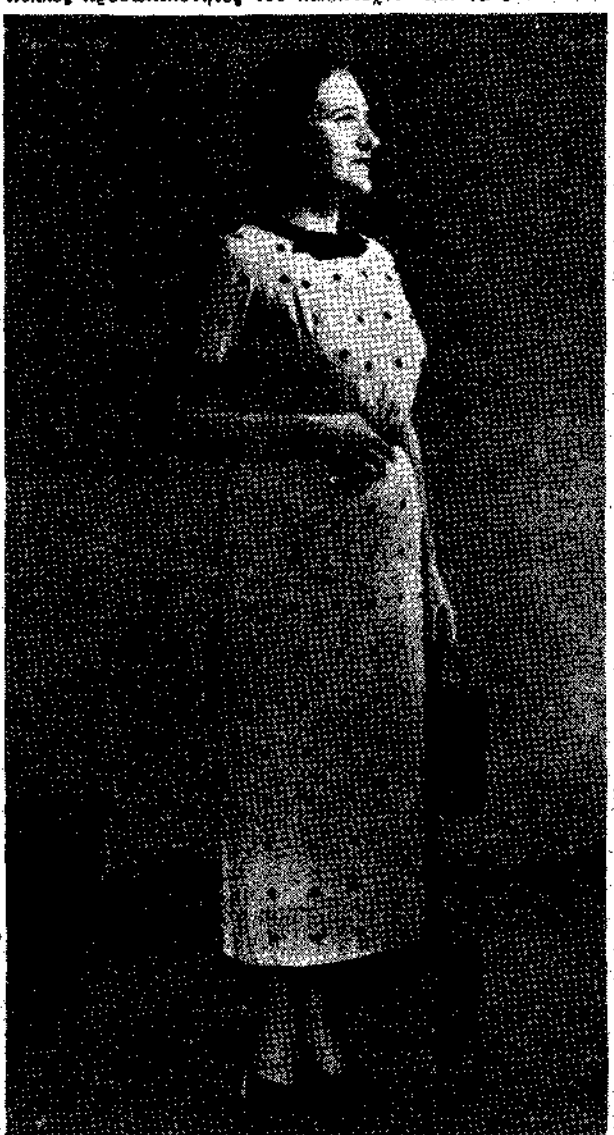
«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΤΟ ΠΑΝΘΕΑΤΡΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ κ. ΜΙΡΑΝΤΑΣ ΜΥΡΑΤ

Σαν παιδί ήθοσιών και ήθοσιος ήθοσιος είναι φυσικό να τα αντιμετώπιζα θεόρινα καθήκον μου να λάβω μέρος στις εργασίες του Α. Π. Π. Συνεδρίου και να εκθέσω τη γνώμη μου για την σημερινή κρίση του Θεάτρου...»

Η κ. ΜΙΡΑΝΤΑ ΜΥΡΑΤ (επιτομή της κ. Νέλλης)

«Οι έργατες της δραματικής τέχνης, που πιστεύουν σ' αυτήν σαν την τελευταία και συνθετικότερη έκφραση της εσωτερικής ζωής του ανθρώπου...»

«Η εφεύρεση του θεάτρου ως μην ικανοποιούνταν από την εκπαιδευτική προσηγορία τους...»

«Ο κωμικός είναι κρίσιμος. Χωρίς την Ισορροπία του πνεύματος και της θέλησης, της ψυχής και της βίβας, τα έργα του είναι νεκρά...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

Η οπίδα της γυναίκας ΕΥΠΟΛΥΤΕΣ

Φίλες μου, Με τις πρώτες ζέστες αρχίσαμε πάλι να γυρνάμε ευπολύτες. Στην αρχή δελά-δελά, οι τολμηρότερες και οι πιο νέες, και σιγά-σιγά, όσο οι ζέστες προχωρούν, όλες, μικρές και μεγάλες, γυναίκες με πόδια...»

«Αλλά βέβαια οι πρόγυγοι της εφεύρεσης του θεάτρου ως μην ικανοποιούνταν από την εκπαιδευτική προσηγορία τους...»

«Ο κωμικός είναι κρίσιμος. Χωρίς την Ισορροπία του πνεύματος και της θέλησης, της ψυχής και της βίβας, τα έργα του είναι νεκρά...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Ο κωμικός είναι κρίσιμος. Χωρίς την Ισορροπία του πνεύματος και της θέλησης, της ψυχής και της βίβας, τα έργα του είναι νεκρά...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Ο κωμικός είναι κρίσιμος. Χωρίς την Ισορροπία του πνεύματος και της θέλησης, της ψυχής και της βίβας, τα έργα του είναι νεκρά...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΓΑΜΟΥ

Καί ξανασυνεχίζοντας το διαγωνισμό μου, να δυο από τα θέματα που πήρα στο λαϊκό μου. Τό ένα αναγνώστης μου, τ' άλλο υποψήφιος, μ' απάντησαν, και τ' άπαντα, «έν μακρο-συντομία».

«Ο κωμικός είναι κρίσιμος. Χωρίς την Ισορροπία του πνεύματος και της θέλησης, της ψυχής και της βίβας, τα έργα του είναι νεκρά...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

„ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΝΥΦΗ“

Καί ξανασυνεχίζοντας το διαγωνισμό μου, να δυο από τα θέματα που πήρα στο λαϊκό μου. Τό ένα αναγνώστης μου, τ' άλλο υποψήφιος, μ' απάντησαν, και τ' άπαντα, «έν μακρο-συντομία».

«Ο κωμικός είναι κρίσιμος. Χωρίς την Ισορροπία του πνεύματος και της θέλησης, της ψυχής και της βίβας, τα έργα του είναι νεκρά...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΓΑΜΟΥ

Καί ξανασυνεχίζοντας το διαγωνισμό μου, να δυο από τα θέματα που πήρα στο λαϊκό μου. Τό ένα αναγνώστης μου, τ' άλλο υποψήφιος, μ' απάντησαν, και τ' άπαντα, «έν μακρο-συντομία».

«Ο κωμικός είναι κρίσιμος. Χωρίς την Ισορροπία του πνεύματος και της θέλησης, της ψυχής και της βίβας, τα έργα του είναι νεκρά...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

«Αν δένεται η ψυχή με το σώμα, αν δένεται η ψυχή με το σώμα...»

Από ποσό αγοράζει ή μητέρα σου τα κομμάτια... Δέν τ' αγοράζει. Δέν είμαστε πλούσιοι και τα φτιάσει μόνη της.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΑΝΙΚΟ ΤΟΠΙΟ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ. Μόνα. Απρίλις της μέρας, στο Βουκουρεστί...

του Βουκουρεστίου και οι Ρουμανοί...

μεροσ από πολυκόμμη τμήμα του...

ΑΓΑΠΟΚΡΙΣΗ ΤΩ Χ ΑΝΤΩΝΗ ΜΥΣΤΑΚΙΔΗ

ΤΟ ΝΕΟ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ. Όπως ξεφυτρώνει μέσα από το προπολεμικό ασφυκτικό τοπίο.

που γίνονται και όριζοι και δόξα...

πό το παρ' ημερών ρουμανικό χωριό...

Απρίλις φέρει στην έκδοσή του...

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΥΣΤΑΚΙΔΗΣ

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΓΥΡΩ ΑΠ' ΟΤΙ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ

Ταυτικός σας αναγνώστης παρακαλώ...

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΥΣΤΑΚΙΔΗΣ

ΑΓΙΤΕΛΟΥ ΤΕΡΖΑΚΗ: «Η Μενεβένια...

Ο κ. Άγγελος Τερζάκης είναι γεννημένος...

Παύλος σας αναγνώστης παρακαλώ...

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΥΣΤΑΚΙΔΗΣ

Νέα Κεραυώσις 14-5-37.

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΑΓΙΤΕΛΟΥ ΤΕΡΖΑΚΗ: «Η Μενεβένια...

Ο κ. Άγγελος Τερζάκης είναι γεννημένος...

Παύλος σας αναγνώστης παρακαλώ...

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΥΣΤΑΚΙΔΗΣ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΥΣΤΑΚΙΔΗΣ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΥΣΤΑΚΙΔΗΣ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΥΣΤΑΚΙΔΗΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΜΟΥΣΙΚΗ

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΜΟΥΣΙΚΗ

ΑΡΧΙΓΕΝΗΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ

ΑΡΧΙΓΕΝΗΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ

ΑΡΧΙΓΕΝΗΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ

ΑΡΧΙΓΕΝΗΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ

ΑΡΧΙΓΕΝΗΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ

ΑΡΧΙΓΕΝΗΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ

ΑΡΧΙΓΕΝΗΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ

ΒΑΛΕΡΙΟΣ ΜΑΡΣΕΛΟΣ

ΒΑΛΕΡΙΟΣ ΜΑΡΣΕΛΟΣ

ΒΑΛΕΡΙΟΣ ΜΑΡΣΕΛΟΣ

ΒΑΛΕΡΙΟΣ ΜΑΡΣΕΛΟΣ

ΒΑΛΕΡΙΟΣ ΜΑΡΣΕΛΟΣ

ΒΑΛΕΡΙΟΣ ΜΑΡΣΕΛΟΣ

ΒΑΛΕΡΙΟΣ ΜΑΡΣΕΛΟΣ

Η ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ

Η ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ

Η ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ

Η ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ

Η ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ

Η ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ

Η ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ

ΚΡΙΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΚΡΙΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΚΡΙΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΚΡΙΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΚΡΙΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΚΡΙΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΚΡΙΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

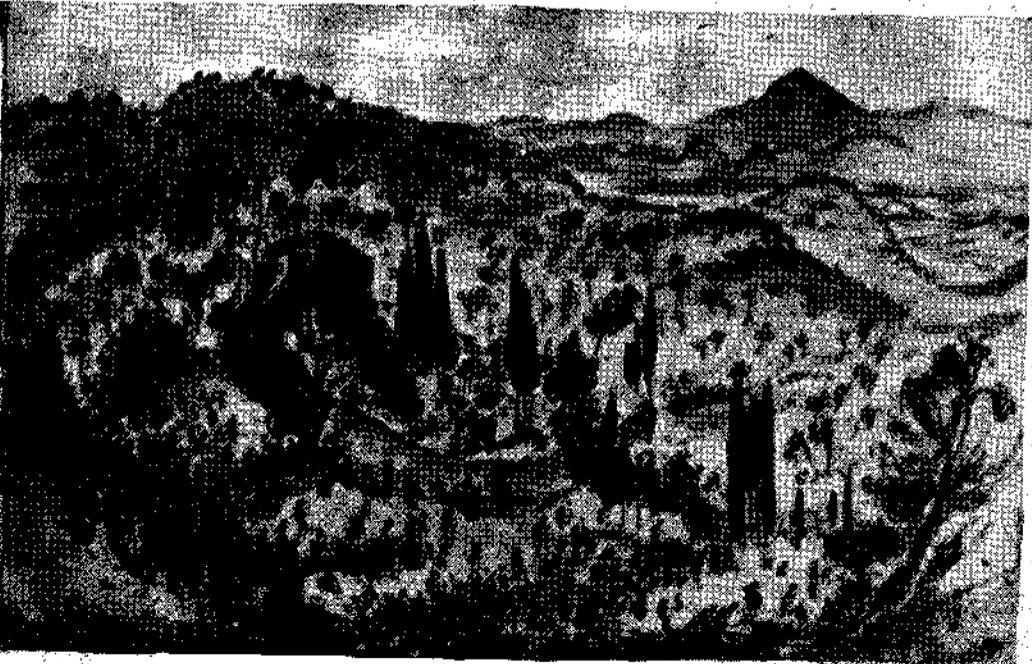
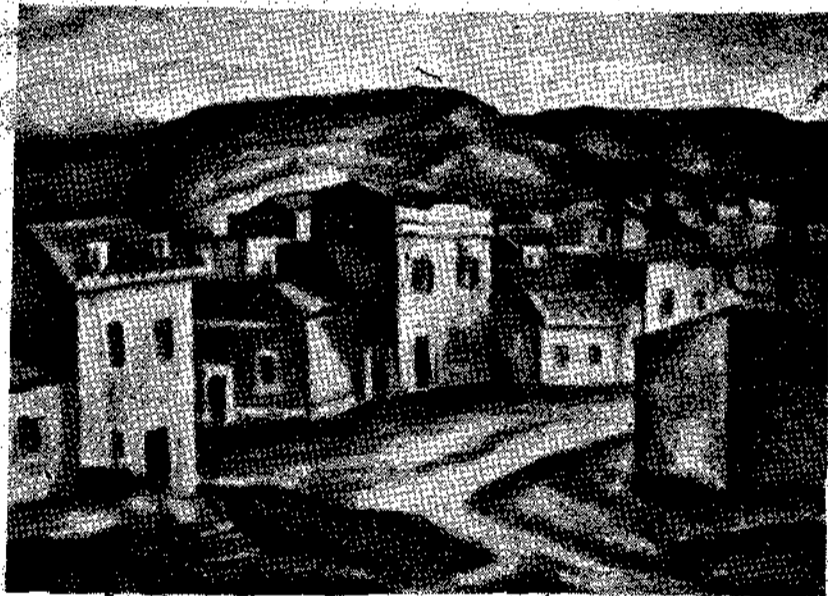
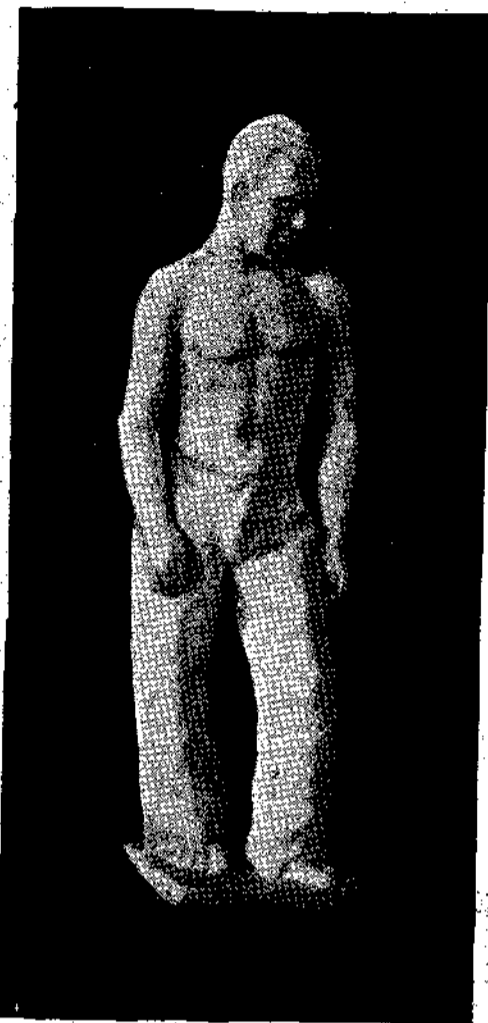
ΜΙΡΑΝΤΑ ΜΥΡΑΤ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Βουλής 2, 3ος όροφος
ΤΗΛ. 30-461

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑ Περίοδος Β'
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 3
Αριθ. φύλλου 26

ΑΥΤΟ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΟΣ «ΤΕΧΝΗ» ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. — Από τα επάνω φριστερά προς τα δεξιά : Μ. Γουμπρού «Προτομή Σ. Σ.», Δ. Αργυροπούλου «Εργάτης», Μ. Ραφαηλίου «Κεφάλι», Δ. Βισπάρη «Άθλητα», Κ. Πάγκαλου «Λυκαβηττός», Β. Τσοβόγλου «Παστοράκι», Σπ. Βασιλείου «Η Καισαριανή» άσφαρτέλλα.